

direkte Bane til Frederiksfund fra Kjøbenhavn, istedetfor hvad der her er foreslaaet, kan jeg nok forstaa — man ønsker naturligvis altid det Bedste — men Spørgsmaalet er, om en saadan kan faas. Naar det ærede Medlem her tætt ved mig, det ærede Medlem for Sovs Amts 3die Valgkreds (Lauber), har sagt, at der skulde foreligge et Andragende om Koncession herpaa fra et Selskab, da maa jeg sige, at jeg ikke kender noget Selskab, der har søgt derom. Vel kender jeg enkelte Mænd, som ere komne og have spurgt, om de kunde vente at faae en saadan Koncession; men naar jeg da har sagt dem, at der var Spørgsmaal om at faae det sjællandske Jernbaneselskab til at anlægge en af disse Linier, saa er Sagen dermed falden bort. Jeg tror, at Frederiksfund vil være overmaade vel tjent med en Bane, som kommer til at gaa ud fra Lyngby. Det ærede Medlem, som nærmest repræsenterer den paagjældende Kreds, var bange for, at det dog skulde blive Enden paa Sagen, at det blev Hillerød, der blev Udgangspunktet. Jeg vil dertil kun sige, at jeg for mit Vedkommende er personlig stemt for ikke at vælge Hillerød, saafremt der ikke maatte vise sig uoverstigelige Vanfæligheder for at tage Lyngby, eller i alt Fald Vanfæligheder, der vilde medføre saaflore Beføstninger, at man maatte sige, at det var urimeligt at fremtvinge Tilfnytningspunktet ved Lyngby. Er dette ikke Tilfældet, er jeg mest stemt for Banen til Lyngby, og det er efter min Begjæring, at de Undersøggelser, der for Dieblittet foretages om et saadant Anlæg, blive foretagne. Hvad Spørgsmaalet om Græsted eller Selsinge angaar, da er det jo vist nok, at Skovvesenets Interesse bedst vilde blive fremmet ved at vælge Græsted, men det har ogsaa her været Tilfældet, at man har maattet søge at forene forskjellige Interesser for overhovedet at faae dette Anlæg i Stand, naar der ikke skulde være Tale ligesrem om et Statsanliggende, og det er af Hensyn til dette, at der er forbeholdt Valget mellem forskjellige Linier; men jeg skal for Dvrigt ikke tilbageholde, hvad der dog maatte kunde være ganske nyttigt at vide lige overfor mange af de Yttringer, der ere faldne her i Salen, at hvor gunstig end Betingelserne ere stillede for de paagjældende Egne, saa er der ikke liben Frygt for, at disse 250,000 Rd. dog ikke skaffes tilveie, naagtet det i det Hele taget er et temmelig frugtbart og velhavende Land, hvorom Talen er. — Der er i Dag faldet forskjellige Yttringer lige overfor det sjællandske Jernbaneselskab, hvilket i Forbindelse med tvende Artikler i to kjøbenhavnske Blade, der nærmest ere beregnede paa mig, foranlediger mig til at udtale mig derom. Et æret Medlem her tætt ved fra Præsto Amts 6te Valgkreds (Bosjen) har ment, at Regjeringen havde et udmærket Middel lige overfor det sjællandske Jernbaneselskab ved at aabne Konkurrence lige overfor det (Bosjen: Stille den i Udfigt!). Sa,

jeg vil sige, ved ogsaa at bruge den, naar der er nogen fornuftig Grund til at bruge den, og jeg tror virkelig ikke, at man skal bebrejde mig, at jeg ikke har brugt dette Middel; thi jeg tvivler meget om, at den nordvestsjællandske Bane var bleven anlagt, naar der ikke havde været stillet Selskabet en Konkurrence i meget nær Udfigt. Men paa den anden Side tror jeg ogsaa, at det er billigt ikke at overse, at det er ved det sjællandske Jernbaneselskabs Bestræbelser, at Sjælland og til dels Verne Syd for Sjælland ere blevne forsynede med et Jernbanenet, som dog maa siges at fyldestgjøre, hvad man med Rimelighed kan fordre, og jeg skal ikke sly at udtale, at saalænge og naar det sjællandske Jernbaneselskab erklærer sig villigt til at følge Udvielingen paa en rimelig Maade, anser jeg dette Selskab for at være principaliter kaldet til at gjøre de Udvidelser, som Trafikken maatte fordre. At man kan bruge Udfigten til Konkurrence lige overfor Selskabet, er sikkert, og den er ogsaa bleven brugt, men jeg tror paa den anden Side, at man skal erkjende, at bruger man den i Overmaal, da standser man Nyttens og Betydningens af dette Middel; man standser den ikke blot derved, at man forhindrer Selskabet fra med nogen Alvor at tænke paa Udvidelser, naar det ikke er sikkert paa, at man ikke Alvet efter gaar hen og giver Selskabet en Konkurrencebane lige paa Halsen; men hvad der er endnu vigtigere, er, at den Kraft, hvormed et saadant Selskab skal kunne bygge, nemlig Folks Sommer, taber betydelig i Rigdom, naar man ikke er nogenlunde sikker paa at kunne have ordentlige Renter af de deri anbragte Kapitaler. Det ærede Medlem maa ikke glemme, at det ikke er længere siden end ifjor, at det var lige paa Rippet til, at det sjællandske Jernbaneselskab ikke var i Stand til at byde sine Aktionærer mere end 4 pCt. Rente. Det ærede Thing maa heller ikke glemme, at det sjællandske Jernbaneselskab i dette Dieblis foruden Sydbanen, der langt fra endnu er bragt op til at kunne give det forventede Overskud, har Baner paa Halsen, som, naar Selskabet vil gaa ind paa at bygge den til Frederiksfund, andrage mellem 4 og 5 Millioner Rd., og som der skal ikke saa ganske kort Tid til at arbejde op, inden de kunne give et nogenlunde anstændigt eller skæffeligt Udbytte. Det jeg altsaa for mit Vedkommende erkjender, at Konkurrencen er et Vaaben og et Vaaben, som der i paatommende Tilfælde kan være nødvendig Brug for, saa tror jeg ikke bestemmende at maatte lægge Vægt paa, at dette Vaaben bruges med Forstand og Maadehold, naar man ikke vil berøve det den Virkning, som det kunde have. Det er maaske ikke ganske uden Foranledning fra den sjællandske Jernbanebestyrelses Side, men det forekommer mig dog at være blevet noget mere almindeligt, end det egentlig kan siges at være billigt, bestandig at ride paa det sjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse. Det er min Overbevisning, at